

Bílá

Karel Gott

Svítá jako zázrakem svítá, tichem rozjel se výtah
kamsi do patra níž
ráno vstává a mává křídly na roletách
hled' už den začíná

Bílá, včera náhle tu stála, skoro dýchat se bála
a já ji pozval dál
dívka bílá či víla, ze sna utkaná tvář
důvěrná i neznámá

Bílým žárem, bílý jas pak náhle v nás zažeh právě
náruč světla, touhu která vzlétla
jak pták co hnízdil v trávě

Zůstaň, chtěl jsem zavolat zůstaň
rychle zaplavit ústa horkým zámkem svých rtů
slova vážnou a prázdnou nocí na dlažbě zní
klapot bílých střevíčků

Znám tvá ústa, síť řas i lásku v nás
bránu ke hvězdám
chvátal čas, já zapomněl, že neznám
a musím znát tvé jméno